

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 41 (1138) • J • ROK LIX • 9 X 2016 • TORUŃ

w numerze:

Miłosierdzie na ulicy –
Jubileusz Młodych

Idźcie i głoscie – 20-lecie
Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Dla wierzących w Chrystusa nadzieja zakotwicza się w krzyżu, bo jest on znakiem zwycięstwa miłości nad nienawiścią.

Bp Andrzej Suski

Nadzieja – miłość – mądrość

Niezbędna w codziennym życiu tu, na ziemi. Ta, która sięga nieba, wieczności i ostatecznego przeznaczenia. Ta, która trwa razem z wiarą i miłością. Ta, która daje ufność, że spełnią się Boże obietnice zarówno teraz, jak i w przyszłości. Dar Boga. Cnota. Nadzieja.

Nadzieja zakotwiczona w krzyżu w sposób szczególny towarzyszy bp. Andrzejowi Suskiemu, bowiem przed 30 laty wybrał on jako motto swojej posługi biskupiej słowa: „Spes mea unica” (nadzieja moja jedyna). W różnych miejscach i wspólnotach całej diecezji obecność i nauczanie Biskupa Andrzeja były i są znakiem Bożej miłości, mądrości i troski o człowieka, Ewangelii pełnej nadziei, zwycięstwa dobra nad złem, a także pomocą, by pogodzić się z tym, czego nie można zmienić, oraz zyskać siły, by zmieniać to, co można zmienić, czyli po prostu zaufać Bożej Opatrzności. Wyrazistym przykładem takiej nadziei, odważnej, związanej z wiarą i umiłowaniem własnej ojczyzny, jest postawa Sybiraków, którzy opowiadają, że przetrwali na Syberii tylko i wyłącznie dzięki hartowi ducha i niewzruszonej wierze.

Dziś także nadzieja na lepsze jutro pozwala odważnie iść przez życie, tak jak jest w przypadku np. Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej, świętującej 20-lecie, czy Duszpasterstwa Młodzieży Diecezji Toruńskiej „Kotwica”, organizatora Jubileuszu Młodych. A czy w moim sercu jest nadzieja?

Beata Pieczykura

Archiwum redakcji

RADOŚĆ I NADZIEJA

Wierni diecezji toruńskiej zgromadzili się 5 października na Mszy św. w katedrze Świętych Janów w Toruniu, by wraz z bp. Andrzejem Suskim świętować 30. rocznicę sakry biskupiej. Eucharystia, w której uczestniczyli także przedstawiciele władz samorządowych, była przepełniona dziękczynieniem za dar życia Biskupa Andrzeja i jego ojcowską dobroć, której wierni doświadczają na co dzień od momentu powstania diecezji.

Wywiad z bp. Andrzejem Suskim na str. V

ŚWIERCZYNKI

Misjonarz z Brazylii

Parafia św. Janów w Świerczynkach 18 września gościła misjonarza ks. Andrzeja Krzyżanowskiego, który 28 lat temu wyjechał do Brazylii. Podczas Eucharystii gospodarz miejsca ks. Piotr Stefański przedstawił niezwykłego gościa.

Ks. Andrzej należy do zgromadzenia zmartwychwstańców. W Ewangelii wg św. Mateusza czytamy: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28, 19). Ks. Andrzej przyjął wezwanie Chrystusa i w 1988 r. wyjechał do pracy misyjnej, aby wypełnić wolę Pana. Na zakończenie uczestnicy Eucharystii otrzymali błogosławieństwo misyjne. Dziękujemy ks. Andrzejowi za wizytę w naszej świątyni, ubogacenie wspólnoty i poświęcenie życia Chrystusowi. **Katarzyna Umińska**

TORUŃ

Przed beatyfikacją

W domu Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Toruniu 21 września odbyło się uroczyste lakowanie dokumentów diecezjalnego etapu procesu beatyfikacyjnego sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelągka, którego dokonał kanclerz Kurii Diecezjalnej Toruńskiej ks. prał. Andrzej Nowicki. Towarzyszyły mu – postulatorka procesu s. Hiacynta Augustynowicz oraz notariusz procesu s. Dawida Prusińska. Dokumenty zostaną przewiezione do Stolicy Apostolskiej, gdzie będą przeanalizowane przez Kongregację Spraw Kanonizacyjnych. **KT**

Ks. prał. Andrzej Nowicki, s. Hiacynta Augustynowicz i s. Dawida Prusińska podczas lakowania dokumentów

Uczestnicy pielgrzymki

IŁOWO-OSADA

Z wizytą u patrona młodzieży

Z okazji 6. Tygodnia Wychowania ks. kan. Jan Pezara, proboszcz parafii pw. Matki Bożej Królowej Różańca Świętego w Iłowo-Osada, zorganizował 17 września pielgrzymkę do sanktuarium św. Stanisława Kostki w Rostkowie. W pielgrzymce uczestniczyła 50-osobowa grupa dzieci i młodzieży wraz z opiekuna-

mi: s. Dobromiłą ze Zgromadzenia Sióstr św. Józefa, Małgorzatą Dębską i ks. Łukaszem Figurskim.

Uczestnicy mogli zawiązać wspólnotę przez tańce i śpiewy przy kościele farnym w Przasnyszu, gdzie zostali oficjalnie powitani. W Rostkowie pielgrzymi zwiedzili sanktuarium św. Sta-

niśława Kostki i uczestniczyli w Mszy św. pod przewodnictwem bp. Romana Marcinkowskiego.

Pielgrzymka minęła szybko, a dzieci i młodzież przez cały czas pamiętały w modlitwie o swoich rodzicach, dziadkach, nauczycielach, katechetach i duszpasterzach.

Ks. Łukasz Figurski

DIECEZJA

KSM u św. Stanisława

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej 17 września zorganizowało pieszą pielgrzymkę z Torunia do Złejwsi Wielkiej, by podziękować za czas wakacji oraz powierzyć się opiece św. Stanisława Kostki, patrona dzieci i młodzieży.

Na pielgrzymkowy szlak wyruszyliśmy spod kościoła akademickiego po błogosławieństwie otrzymanym z rąk o. Zbigniewa Leczkowskiego SJ. W czasie drogi oprócz modlitwy i radosnych śpiewów mogliśmy wysłuchać konferencji wygłoszonych przez wędrujących z nami ks. Łukasza Meszyńskiego oraz ks. Marka Januszewskiego. Na krótki odpoczynek zatrzymaliśmy się w Świerczynkach i Bierzgowie, gdzie zostaliśmy serdecznie przyjęci przez tamtejszych proboszczów – ks. Piotra Stefańskiego i ks. kan. Rajmunda Ponczka, którzy przybliżyli nam historię swoich parafii, a następ-

Na pielgrzymim szlaku

nie zaprosili na poczęstunek. Pielgrzymka zakończyła się Mszą św. sprawowaną w kościele pw. św. Stanisława Kostki w Złejwsi Wielkiej przez towarzyszących

nam kapłanów oraz proboszczą ks. kan. Wojciecha Murawskiego.

**Hanna Pierzchalska,
Katolickie Stowarzyszenie
Młodzieży Diecezji Toruńskiej**

SZLAKIEM PIASTOWSKIM

W ierni z parafii pw. św. Wojciecha w Działdowie uczestniczyli w dniach 12-14 września w pielgrzymce autokarowej do Gniezna, Kruszwicy, Biskupina, na Pola Lednickie i do Torunia.

W tym roku przeżywamy Rok Święty Miłosierdzia i 1050. rocznicę Chrztu Polski, dlatego pielgrzymka wiodła do miejsc związanych z przyjęciem chrztu przez Mieszka I i powstaniem naszego państwa. W Biskupinie zwiedziliśmy rezerwat archeologiczny ukazujący ślady bytowania człowieka od najstarszej epoki kamienia aż po wczesne średniowiecze: chaty, ubiory, narzędzia pracy. W Kruszwicy obejrzeliśmy romańską kolegiatę pw. Świętych Piotra i Pawła oraz Mysią Wieżę. Obie budowle zaliczane są do zabytków I klasy. Był też rejs stateczkiem po jeziorze Gopło. W katedrze gnieźnieńskiej oglądaliśmy barokową konfesję św. Wojciecha oraz słynne gnieźnieńskie drzwi ze scenami z życia i męczeństwa świętego. Zwiedziliśmy też podziemia,

w których spoczywają prymasi Polski. W Muzeum Początków Państwa Polskiego oglądaliśmy cenne zbiory archeologiczne oraz prezentację typu światła i dźwięku ukazującą dzieje i kulturę średniowiecznej Wielkopolski. Na wyspie Ostrów Lednicki położonej na Jeziorze Lednickim zwiedziliśmy pozostałości grodu Mieszka I i Bolesława Chrobrego oraz ruiny wzniesionych przez nich budowli: pałacu z kaplicą i kościoła. W kaplicy pałacowej odkryto dwa baseny chrzcielne, co oznaczałoby, że jest to miejsce przyjęcia chrztu przez księcia Mieszka I. Na Polach Lednickich przeszliśmy przez Bramę Rybę, modliliśmy się przy grobie o. Jana Góry OP. Nasze zainteresowanie wzbudziła Biblia Lednicka, Pismo Święte przepisywane ręcznie na arkuszach brzości przez osoby z całej Polski i z zagranicy.

Codziennie uczestniczyliśmy w Mszy św. Dojeżdżaliśmy na Eucharystię do przepięknego drewnianego kościoła pw. św. Mi-

Sławomir Boruszewski

Pielgrzymi w Gnieźnie

kołaja w Gąsawie. Jest to prawdopodobnie najstarszy taki kościół w Polsce, z pięknym wnętrzem i ciekawą historią. Tam też odprawiliśmy nabożeństwo fatimskie przypadające 13. dnia miesiąca. W drodze powrotnej zwiedziliśmy sanktuarium pw. Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej

Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu.

Opiekę duchową nad naszą grupą sprawowali – dziekan ks. kan. Adam Filarski, proboszcz naszej parafii, i ks. Krzysztof Rynkowski, proboszcz parafii w Burkacie.

Małgorzata Dorkowska

PIELGRZYMKA NA PODLASIE

P ielgrzymi z parafii pw. Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu udali się 17-18 września na Podlasie. W Tykocinie zwiedziliśmy Wielką Synagogę, a w Sokółce dotarliśmy do kościoła pw. św. Antoniego Padewskiego, miejsca cudu eucharystycznego. Przed Najświętszym Sakramentem, wpatrzeni w cząstkę serca Jezusa Chrystusa, modliliśmy się Koronką do Miłosierdzia Bożego. W cichej modlitwie polecałmy Bogu diecezję toruńską, kapłanów, parafię oraz intencje własne i powierzono. Wieczorem uczestniczyliśmy w Mszy św., którą koncelebrował nasz duchowy przewodnik ks. Dawid Urbanik. Jeszcze tego samego dnia udaliśmy się do sanktuarium

Matki Bożej Bolesnej w Świętej Wodzie. Po odśpiewaniu Apelu Jasnogórskiego zostawiliśmy przywieziony z Torunia kamień intencyjny. Następnie rozważaliśmy Drogę Krzyżową i postawiliśmy krzyż na Górze Krzyży. W niedzielę udaliśmy się do Supraśla. Tam zwiedziliśmy ekspozycję ikon w muzeum znajdującym się w dawnym pałacu archimandrytów położonym w kompleksie klasztornej monasteru prawosławnego, a w cerkwi Jana Teologa uczestniczyliśmy w koncercie przyklasztornego chóru cerkiewnego. Uduchowieni i radośni, wzbogacając podróż modlitwą i śpiewem, wróciliśmy do domu.

Małgorzata Woźniak

Małgorzata Woźniak i Jarosław Woźniak

Pątnicy podczas Drogi Krzyżowej

MIŁOSIERDZIE NA ULICY

Modlitwa, śpiew, taniec, uliczna ewangelizacja wypełniły dwudniowy Jubileusz Młodych w Roku Świętym Miłosierdzia zorganizowany w Toruniu. Szczególnym momentem spotkania był Jarmark Miłosierdzia, podczas którego toruńska Starówka wypełniła się młodymi ludźmi, kapłanami i siostrami zakonnymi wprowadzającymi w życie uczynki miłosierdzia

KS. PAWEŁ BOROWSKI

Jubileusz odbył się w dniach 23-24 września. W piątkowy wieczór młodzież uczestniczyła w Mszy św. pod przewodnictwem bp. Józefa Szamockiego w katedrze. Natomiast w sobotni poranek wyruszyła na ulice, zachęcając przechodniów do praktykowania uczynków miłosierdzia. Można było zjeść przygotowane smakołyki w niezwyklej restauracji „Zapiecek Pana Boga”. Boża strawa była dla każdego za darmo, ponieważ miłosierdzie Boga jest darmowe. – Naszym celem nie jest tylko zapełnienie żołądków. Dając komuś chleb, chcemy z nim porozmawiać o tym, czego brakuje

w jego życiu i zachęcić do odnowy życia – mówiła Anna. W tym celu można było poprosić o modlitwę przy stanowisku modlących się za żywych i umarłych, porozmawiać przy straganie „Strapionych pocieszać”, a nawet skorzystać z sakramentu pokuty wśród zabieganego świata. Nawiązując do uczynku spragnionych napoić, młodzi częstowali niecodziennymi napojami, np. bliskością, wspólnotą lub byciem zrozumianym. A to wszystko do wyboru na ciepło lub na zimno.

Czynienie miłosierdzia wymaga odwagi, którą wykazała się młodzież zachęcająca do życia w czy-

Podczas Jubileuszu Młodych można było zrobić sobie zdjęcie z papieżem Franciszkiem, który zachęcał do zejścia z kanapy i włożenia wyczynowych butów

stości w myśl uczynku nagich przyodziać. Wezwanie było tym bardziej wymowne, gdyż młodzi robili to pod klubem ze striptizem. Przechadzali się po ulicy z parasolkami, lecz w przeciwieństwie do pań zachęcających do skorzystania z usług lokalu, zachęcali do podjęcia życia w czystości serca.

Po południu odbyło się nabożeństwo pokutne „Delikatne dłonie Boga” w kościele akademickim. Nie zabrakło także tańców na Starym Rynku. W kościele Mariackim młodzi uczestniczyli w Mszy św., po której udali się na Rynek Nowomiejski, gdzie odbył się koncert zespołu Full Power Spirit. Całość

Zdjęcia: Łukasz Jabłoński

W „Zapiecku Pana Boga” można było napelnić nie tylko żołądek, lecz także serce

Odważnie o czystości przed klubem ze striptizem

Potrzebujesz modlitwy? Nie ma sprawy! Miłosierdzie jest na wyciągnięcie ręki

RADOŚĆ I NADZIEJA

O radości i nadziei związanych z posługą biskupią
z bp. Andrzejem Suskim rozmawia ks. Paweł Borowski

zakończyła się uwielbieniem w kościele pw. św. Jakuba, które potrwało do późnych godzin wieczornych.

Spotkanie zorganizowano jako dziękczynienie za Światowe Dni Młodzieży. Organizatorem było Duszpasterstwo Młodzieży Diecezji Toruńskiej „Kotwica”. ■

Koło miłosierdzia cieszyło się dużym zainteresowaniem

KS. PAWEŁ BOROWSKI: – 30 lat temu przyjął Ksiądz Biskup sakrę biskupią. Jak Ksiądz Biskup wspomina ten dzień?

BP ANDRZEJ SUSKI: – Święcenia biskupie przyjąłem w katedrze płockiej 4 października 1986 r. z rąk kard. Józefa Glempa, prymasa Polski, który wcześniej przekazał mi nominację Ojca Świętego Jana Pawła II na biskupa pomocniczego w Płocku. Ogłoszenie tej nominacji nastąpiło 14 sierpnia. Na dzień święceń biskupich wybrałem liturgiczne wspomnienie św. Franciszka z Asyżu, który fascynuje mnie swoją prostotą, radością i pokojem serca, dobrocią dla ludzi i stworzeń. Do święceń przygotowywałem się rekolekcjami na Jasnej Górze i tam – podobnie jak przed święceniami kapłańskimi – zawierzyłem Matce Bożej nowe zadania, jakie mnie czekały na drodze posługiwania biskupiego. Sam dzień święceń biskupich wspominam jako bardzo radosne wydarzenie. Niosło ono jednak znaczącą zmianę w moim życiu. Dotychczas bowiem pełniłem obowiązki rektora i wykładowcy w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku oraz nauczyciela akademickiego w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Jako biskup pomocniczy miałem przed sobą perspektywę pracy duszpasterskiej u boku bp. Zygmunta Kamińskiego, ordynariusza płockiego. Narastały więc pytania, czy sprostim nowym zadaniom. Przeżycia dnia konsekracji dają się zwięźle wyrazić słowami „gaudium et spes” – radość i nadzieja oparte na zaufaniu Bogu.

– W swoim herbie Ksiądz Biskup umieścił krzyż w kształcie kotwi-

cy oraz słowa „Spes mea unica” (nadzieja moja jedyna). W jaki sposób te słowa i znaki kształtują posługę Księdza Biskupa?

– Krzyż i kotwica to symbole chrześcijańskiej nadziei. W tamtym czasie, gdy przyjmowałem święcenia biskupie, cała Polska żyła nadzieją na zmiany, które zapoczątkowały wydarzenia na Wybrzeżu. Zostały one opłacone krzyżem wielu ludzi. Dla wierzących w Chrystusa nadzieja zakotwicza się w krzyżu, bo jest on znakiem zwycięstwa miłości nad nienawiścią, prawdy nad fałszem, sprawiedliwości nad niesprawiedliwością. W tym rozumieniu wybrałem motto posługi biskupiej, zaczerpnięte z hymnu na święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Jednym z głównych zadań Kościoła jest głoszenie Ewangelii nadziei, czyli ukazywanie dobra w jego ostatecznym kształcie. Kościół niezmiennie uczy, by zło dobrem zwyciężać.

– We wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego otrzymał Ksiądz Biskup nominację na biskupa. Święcenia odbyły się w dniu wspomnienia św. Franciszka z Asyżu. Czy w swojej posłudze odczuwa Ksiądz Biskup szczególną więź ze świętymi franciszkanami?

– Rzeczywiście na drodze mojego życia kapłańskiego stało trzech świętych franciszkanów ze swoim zawołaniem „pokój i dobro”. Pierwszym z nich był św. Antoni Padewski, patron dnia moich święceń kapłańskich. Ze wszystkimi, św. Franciszkiem, św. Antonim Padewskim i św. Maksymilianem Kolbem, czuję się głęboko związany i zawierzam ich wstawianictwu wiele spraw, zwłaszcza tych trudnych, jakie

niesie życie. Jestem przekonany, że każda przezwyciężona trudność to pomoc dla mnie z ich strony.

– Rozpoczął się 25. rok posługi biskupiej w diecezji toruńskiej. Z pewnością było to pracowite ćwierćwiecze, ponieważ tworzył Ksiądz Biskup diecezję od podstaw. Co było największą trudnością, a co sprawiało największą radość w tych latach posługi?

– Radość jest silniejsza od smutku. Dlatego w mojej pamięci przetrwały głównie radości minionego ćwierćwiecza w diecezji toruńskiej. Dziękuję Bogu za to, że razem z kapłanami, osobami konsekrowanymi i wiernymi świeckimi, mogłem uczestniczyć w powstaniu i rozwoju naszej diecezji. Z prawdziwą radością wspominam wizytę apostolską św. Jana Pawła II w Toruniu. Radością było powstanie kolejnych struktur diecezjalnych, m.in. Caritas Diecezji Toruńskiej, Wyższego Seminarium Duchownego i Wydziału Teologicznego, domów rekolekcyjnych, Centrum Dialogu i Muzeum Diecezjalnego oraz renowacja zabytkowych świątyń w diecezji. W zakresie duszpasterstwa diecezjalnego zapisały się radosnymi przeżyciami misje ewangelizacyjne i peregrynacje wizerunków Matki Bożej Nieustającej Pomocy, Matki Bożej Fatimskiej, Matki Bożej Częstochowskiej, Pana Jezusa Miłosiernego. Za każdym razem doświadczam radości, gdy spotykałem wspólnoty parafialne z okazji wizytacji kanonicznych, bierzmowań czy innych uroczystości. ■

Relacja z uroczystych obchodów 30. rocznicy sakry biskupiej w następnym numerze

Członkowie i sympatycy Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej przeżywali dni formacyjne zorganizowane przez Zarząd DIAK w Toruniu. Uczestniczyło w nich ok. 90 osób reprezentujących 30 POAK-ów. W tym roku dni były szczególne, ponieważ odbyły się w 20-lecie Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej oraz 10-lecie spotkań w Zamku Bierzgłowskim

Msza św. w Zamku Bierzgłowskim przewodniczy bp Andrzej Suski

Helena Maniakowska

IDŹCIE I GŁOŚCIE

HELENA MANIAKOWSKA

Spotkanie formacyjne miało miejsce w Diecezjalnym Centrum Kultury w Zamku Bierzgłowskim w dniach 23-25 września. Głównym tematem było „Idźcie i głoscie”, a mottem słowa św. Jana Pawła II: „Wstań, słuchaj i ruszaj w drogę! Nie poprzestawaj na dyskusjach, nie zwlekaj z czynieniem dobra, czekając na odpowiednią okazję, która może nigdy się nie nadarzyć. Nadszedł czas, by działać. Ewangelię trzeba rozgłaszać na dachach!”. Celem spotkania było ożywienie życia duchowego i społecznego Akcji Katolickiej poprzez świadectwo wiary, do którego zaproszeni są świeccy w Kościele katolickim.

Konferencje

Formy oraz sposoby głoszenia Ewangelii w konkretnych uwarunkowaniach społecznych przybliżył ks. kan. Krzysztof Mudlaff. Wyjaśniał też problem misyjności, czyli gdzie, jak i komu głosić Ewangelię. Podkreślił, że aby być skutecznym świadkiem Chrystusa, trzeba dorośnąć do człowieczeństwa i odpowiedzieć na pytanie, kim ja jestem i co powinienem w sobie zmienić. Głęboka wiara wymaga bowiem porzucenia stereotypów.

Ks. kan. Wiesław Łużyński, asystent diecezjalny Akcji Katolickiej, omówił temat „Kościół pontyfikatu papieża Franciszka – priorytety i wyzwania”. Podkreślił, że papież Franciszek ma styl niekonwencjonalny i ciągle nas zaskakuje. Kościół Franciszka to Kościół nawrócenia i miłosierdzia, Kościół, który jest blisko ludzi.

Rok 2016 jest między innymi Rokiem Henryka Sienkiewicza. W związku z tym odbyło się spotkanie z Barbarą Wachowicz, która zaprezentowała sylwetkę Sienkiewicza i mówiła m.in. o jego patriotyzmie. Podpisywała również kupowaną przez słuchacza książkę „Dom Sienkiewicza”, nawiązując jednocześnie sympatyczny indywidualny kontakt z odbiorcami.

W sali konferencyjnej prezentowana była wystawa tematyczna z dodatkowymi informacjami o patronacie św. Jana Pawła II nad województwem kujawsko-pomorskim. Była też plansza podsumowująca 10-lecie dni formacyjnych AK w Zamku Bierzgłowskim, a także wiadomość o pracy Katolickiego Klubu Dyskusyjnego, mającego siedzibę przy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu.

Msza św.

Centrum każdego dnia stanowiła Eucharystia, która przybliżyła do Boga i porządkuje ludzkie więzi, co w aktywności wspólnoty ma fundamentalne znaczenie. W niedzielę Mszę św. celebrował bp Andrzej Suski. W homilii nawiązał do Ewangelii i powiedział, że imię Łazarza stało się synonimem człowieka żyjącego poniżej minimum. Dzisiaj jest on symbolem milionów niedożywionych ludzi świata. Dzieje się tak, ponieważ ludzie bogaci utracili wrażliwość na potrzeby innych, bo brakuje im postawy miłosierdzia. Biskup Andrzej podkreślił też, że droga chrześcijaństwa jest drogą miłości, która pochyla się nad człowiekiem; to droga do świętości, do której wszyscy jesteśmy powołani.

Ogrom pracy

Prezes Lidia Gliwa podsumowała ogrom pracy dokonanej przez 20 lat funkcjonowania DIAK i poszczególnych oddziałów parafialnych, którym serdecznie za to podziękowała. Wyróżniony został młody oddział Akcji Katolickiej z Unisławia za codzienny trud apostolski w parafii i doskonałą współpracę z proboszczem

ks. kan. Markiem Linowieckim. Odnowiono też przyrzeczenie członków Akcji Katolickiej.

Elementem spotkań w Zamku Bierzgłowskim jest już tradycyjnie Walne Zgromadzenie i Rada Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej. W tym roku poza sprawozdaniami z działalności, finansami i sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej odbyły się wybory Zarządu DIAK Diecezji Toruńskiej, który do publicznej wiadomości zostanie podany po zatwierdzeniu dekretem przez biskupa.

Z okazji 20-lecia Akcji Katolickiej i integracji członków stowarzyszenia po uroczystej kolacji odbył się koncert fortepianowy uczniów Zespołu Szkół Muzycznych im. Karola Szymanowskiego w Toruniu. Wspólnota „Promisja” zaprezentowała pieśni ewangelizacyjne. Dużo radości sprawił akordeonista przygrywający do piasów uczestnikom agapy. Dzień zakończono Apelem Jasnogórskim.

Piękna pogoda i sceneria Zamku Bierzgłowskiego pozwoliły wszystkim na chwilę odpoczynku. Z nadziejami i pomysłami, jak świadczyć o Chrystusie i jak przekazać, że Bóg jest bezwarunkową miłością, uczestnicy dni formacyjnych wracali do pracy we własnych oddziałach.

MATKI – NAUCZYCIELE – ZESŁAŃCY SYBIRU

W przeddzień Dnia Sybiraka i 77. rocznicy napaści wojsk sowieckich na ziemie polskie odbył się w Toruniu Marsz Żywej Pamięci Polskiego Sybiru

HELENA DĄBEK

Uroczystość, która odbyła się 16 września, zapoczątkowana była Mszą św. w intencji zmarłych i żyjących Sybiraków w kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu celebrowaną pod przewodnictwem kapłana Sybiraków ks. prał. Józefa Nowakowskiego z udziałem proboszcza miejsca ks. prał. Stanisława Majewskiego. Modlitwą wspierał zebranych ks. mitrat płk. Mikołaj Hajduczenia, proboszcz parafii prawosławnej w Toruniu.

Siła wiary

W homilii ks. prał. Majewski podkreślił, że wiara podtrzymywała ducha i nadzieję u Sybiraków przez cały czas zsyłek Polaków, począwszy od zsyłek powołańców z XIX wieku, w okresie pierwszej połowy XX wieku, a przede wszystkim w czasie II wojny światowej. Potem była siłą dla powracających do Polski, a także wędrujących w zawierusze wojennej przez Bliski Wschód, Indie do Australii, Anglii i Stanów

Helena Maniakowska

Za pielegnowanie pamięci o Sybirakach wśród młodzieży Honorową Odznakę Sybiraka otrzymała Joanna Pietrzak (pierwsza z prawej)

Zjednoczonych. My winniśmy im pamięć i ocalenie od zapomnienia ich cierpienie, a Bóg resztę dopełni.

Oprawę Liturgii zapewnili Sybiracy i uczniowie toruńskiej Szkoły im. Zesłańców Sybiru, a muzycznie towarzyszył chór nauczycielski Con Anima pod dyрекcją Janusza Heyki.

Marsz pamięci

Po Mszy św. uczestnicy uformowali pochód z siedmioma pocztami sztandarowymi na czele i przeszli na Cmentarz Komunalny nr 2 im. Ofiar II Wojny Światowej. Tam przy obelisku Sybiraków odbyła się druga część spotkania. Tę część uroczystości moderował Jan Myrcha – prezes toruńskiego oddziału Związku Sybiraków. Na wstępie powitał zebranych, wskazując na przybycie Sybiraków z Bydgoszczy i Włocławka oraz posła na Sejm RP Arkadiusza Myrchy i przedstawicieli innych powiatów.

Odśpiewano hymn Polski, następnie uhonorowano osoby ofiarne zaangażowane w działalność Związku Sybiraków oraz w propagowanie pamięci o ich gehennie. Medalem Pro Patria uhonorowano VI Liceum Ogólnokształcące im. Zesłańców Sybiru oraz prezesa Jana Myrchę; Złotą Odznakę Honorową za Zasługi dla Związku Sybiraków otrzymał Marek Zaborski. Honorową

Odznakę Sybiraka otrzymali: Zofia Tulińska, Joanna Pietrzak i Marek Nienartowicz.

Odważne matki

Wystąpienie okolicznościowe wygłosił Jan Myrcha, który mówił m.in. o przetrwaniu na Syberii jedynie dzięki hartowi ducha i silnej wierze, o wielkim znaczeniu matek polskich podczas życia na Syberii, które stawiały dzielnie przeciwko przemocy i osłabiały trudy tego czasu głodu, chorób i różnego cierpienia. To one w tej trudnej do zniesienia codzienności myślały też o wykształceniu dzieci, bo chciały je uchronić od zapomnienia języka ojczystego i nauczyć, jak marzyć i myśleć o polskiej tożsamości. Prezes Myrcha podkreślił, że zawsze przyświecało im hasło: „Bóg, Honor i Ojczyzna”. W trakcie tego przemówienia matka Sybiraczki otrzymała symboliczną różę.

Następnie przemawiał prezydent Torunia Michał Zaleski, który podziękował za kultywowanie pamięci o Sybirakach i tej bolesnej przeszłości. – Toruń jest z Sybirakami i pamięcią! – zakończył prezydent. W imieniu wojewody list odczytała Anna Napiórkowska. W imieniu marszałka głos zabierał pełnomocnik Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w Gabinetie Marszałka Marcin Swaczyna i odczytał list intencyjny.

Na zakończenie uroczystości apel poległych i pomordowanych na Wschodzie odczytał aktor teatru toruńskiego, Mistrz Mowy Polskiej Dariusz Bereski. Złożono również wieńce, kwiaty i znicze, a orkiestra odegrała pieśń I Brygady Legionów Polskich i hymn Sybiraków.

Iga Czepkowska

W JABŁONOWIE POMORSKIM uczczono 77. rocznicę agresji Związku Radzieckiego na Polskę. Z tej okazji 16 września przy pomniku Poległym i Umęczonym spotkano się, by złożyć hołd żołnierzom walczącym o wolność Polski, jak również ludności cywilnej, która straciła życie na Syberii. Uroczystość zgromadziła m.in. przedstawicieli władz samorządowych, organizacji społecznych, zakładów pracy oraz uczniów i pracowników szkół. Białe-czerwone znicze zapaliła m.in. delegacja Polskiego Związku Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych – koło w Jabłonowie Pomorskim.

Oprac. jk

PIELGRZYMKA W ROKU ŚWIĘTYM

Wierni z parafii pw. św. Mikołaja w Grudziądzu w dniach 12-14 września wyruszyli na coroczną pielgrzymkę. Głównym organizatorem wyjazdu był ks. kan. Dariusz Kunicki – proboszcz parafii. Szlak pielgrzymkowy wiódł przez Jasną Górę do Krakowa-Łagiewnik, Wieliczki i sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowcu.

Na Jasnej Górze w indywidualnej modlitwie przed cudownym obrazem Matki Bożej pielgrzymi dziękowali za otrzymane łaski oraz zawierzali swoje rodziny. Z Częstochowy pojechali do Krakowa-Łagiewnik, gdzie w sanktuarium św. Jana Pawła II w dolnym kościele uczest-

Archiwum parafii

Pamiętkowe zdjęcie w kopalni soli

nicyli w Eucharystii sprawowanej przez tamtejszych kapłanów z udziałem swojego Księdza Proboszcza. Dolny kościół formą nawiązuje do pierwotnych bazylik, gdzie pośrodku znajduje się ołtarz, a otaczają go wierni. W sanktuarium Bożego Miłosierdzia pątnicy nawiedzili kościół klasztorny oraz nowoczesną

bazylikę, a wieczorem uczestniczyli w apelu maryjnym.

Kolejnym etapem była Wieliczka, gdzie pielgrzymi nawiedzili kościół i klasztor pw. św. Franciszka z Asyżu oraz Kopalnię Soli „Wieliczka”. W kopalni podążali szlakiem pielgrzymkowym „Szczęść Boże” oraz uczestniczyli w Eucharystii

sprawowanej przez ks. kan. Kunickiego w kaplicy św. Jana Pawła II.

Ostatnim punktem wyprawy było sanktuarium Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowcu w 170. rocznicę objawień w La Salette i 20. rocznicę koronacji dębowieckiej figury.

Hanna Szymańska

PEREGRYNACJA KRZYŻA ŚW. JANA PAWŁA II

Z okazji 35. rocznicy działalności Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta i 100. rocznicy śmierci św. Brata Alberta odbyła się peregrynacja krzyża św. Jana Pawła II. Krzyż papieski nabrał swej niezwykłej wymowy, kiedy św. Jan Paweł II w Wielki Piątek 2005 r., uczestnicząc w Drodze Krzyżowej w swej kaplicy, ado-

rował ten krzyż, by na koniec tuląc go do twarzy, wyrazić najpełniejsze z nim zjednoczenie. Obecnie ten krzyż w postaci ferytronu peregrynuje po 65 kołach naszego towarzystwa.

Koło grudziądzkie czciło krzyż papieski w bazylice kolegiackiej w Grudziądzu w dniach 10-11 września. W sobotę odbyło się uroczyste wprowadzenie krzyża do bazyliki, a następnie nabożeństwo Drogi Krzyżowej, której przewodniczył ks. Mariusz Zawacki, oraz indywidualna adoracja. W uroczystościach uczestniczyli członkowie stowarzyszenia, pracownicy, pensjonariusze i licznie zgromadzeni wierni.

W niedzielę na Mszy św. z udziałem całej albertyńskiej społeczności nastąpiło uroczyste pożegnanie krzyża i przewiezienie do koła w Inowrocławiu. Mszy św.

S. Klemens

Mszy św. na pożegnanie krzyża przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki

koncelebrowanej przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki – założyciel koła grudziądzkiego i ks. kan. Dariusz Kunicki – proboszcz parafii. Ksiądz Infułat w obecności krzyża papieskiego zawierzył Bogu wszystkie dzieła miłosierdzia realizowane przez koło grudziądzkie Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta. Na zakończenie zarząd koła

podziękował kapłanom za wkład w przygotowanie peregrynacji krzyża papieskiego.

Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta jest miejscem spotkania wielu ludzi poranionych, bezdomnych, zbuntowanych, wykluczonych, a to nawiedzenie było okazją do spojrzenia na siebie z innej perspektywy.

Hanna Szymańska

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85